

bl. a. udtalte, at Hypotekbanken og de af denne administrerede Institutioner pr. 1. Oktober 1945 havde en Kassebeholdning paa over 30 Mill. Kr. (heraf Hypotekbanken alene godt 13 Mill. Kr.), og at Revisionsraadet under Hensyn hertil samt under Hensyn til Erhvervenes Laanefonds Karakter af egentlig Statsaktiv og dens nære Samhørighed med Finansministeriet maatte være af den Opfattelse, at de for Fonden fornødne Midler maatte kunne have været tilvejebragt paa en for Statens Økonomi mere fordelagtig Maade end ved Realisation af Statsgældsbeviser, jfr: herved at der i det foreliggende Tilfælde var udredet en Kurtage paa ca. 2 300 Kr. og afgivet en Rente paa 0,725 pCt. af ca. 2,3 Mill. Kr. for et 6 Mdrs. Laan.

Paa den givne Anledning udbad Raadet sig derhos en Udtalelse fra Ministeriet om dettes principielle Syn paa det Forhold, at Statsinstitutioner som f. Eks. Statsboligfonden og Erhvervenes Laanefond, hvis Driftsunderskud betales af Statskassen, indkøber Statsobligationer eller andre af Staten udstedte Værdipapirer for gennem den derved indvundne Renteindtægt at formindske Underskuddet. Saadanne Dispositioner kan efter Revisionsraadets Formening næppe siges at opfylde et rimeligt Formaal, idet de ikke medfører nogen økonomisk Fordel for Statskassen som saadan, men alene overflytter et Rentetab fra en Institution til en anden. Hertil kommer Udgifter til Administration m. v. af de paagældende Statslaan, Arbejde med Renteudbetalingen, Kontrolforanstaltninger o. s. v. og Udgifter i Forbindelse med Institutionernes Køb og Salg af saadanne Effekter.

Der kan efter Revisionsraadets Formening heller ikke bortses fra den Mulighed, at Statsinstitutioners Køb og Salg af Statens Obligationer m. v. i nogen Grad kan modvirke de i øvrigt inden for Staten fulgte Retningslinier, f. Eks. naar Statsinstitutioner indkøber saadanne Papirer, hvis Udstedelse har til Formaal at modvirke Pengerigeligheden, ligesom det formentlig kan forekomme, at nogle Institutioner afhænder Obligationer, medens andre paa samme Tid indkøber tilsvarende, saaledes at der i begge Tilfælde maa udredes Kurtage m. v.

Hertil svarede Finansministeriet, at det principielt ikke er imod, at de forskellige Laaneinstitutioner, der er tilknyttet Staten, foretager Opkøb eller Nytegninger af Statsobligationer, idet Ministeriet gjorde opmærksom paa, at der blandt andet med Henblik paa disse Institutioner er aabnet Adgang til Tegning af Bøggældsposter, hvis Administrationsudgifter er saare ringe. Med Hensyn til den ved Erhvervenes Laanefonds Salg af Statsgældsbeviser opstaaede forøgede Renteudgift for Statskassen ansaa Finansministeriet det for vanskeligt nu at fastslaa, hvorvidt bedre Finansieringsmuligheder havde foreligget paa det daværende Tidspunkt, men maatte anse det for heldigt, om Finansministeriet bliver raadspurgt, inden Transaktioner af lignende Art for Fremtiden bliver foretaget, for at finde den Fremgangsmaade, der i hvert Tilfælde maa anses for mest fordelagtig baade for vedkommende Institution og for Staten.

Ved Fremsendelsen af sin Skrivelse har Raadet bl. a. haft for Øje, at det i det foreliggende Tilfælde drejer sig om Statspapirer, der er udstedt i Henhold til den særlige Lovgivning om Foranstaltninger til Imødegaelse af Pengerigeligheden, jfr. saaledes Lov Nr. 283 af 3. Juli 1942 § 1, hvori anføres, at Udstedelse af 1 $\frac{3}{4}$ pCt. rentebærende Statsgældsbeviser sker „som Led i Foranstaltninger mod den ekstraordinære Pengerigelighed“. Naar samtidig henses til, at det ifølge den nævnte Lov under Bødestraf er forbudt Banker og Sparekasser at tegne eller tilforhandle sig Papirer af den omhandlede Art, maa Raadet finde det stridende mod Lovgivningsmagtens Hensigt, at Statsinstitutioner af Hensyn til Anbringelse af ledige Kassebeholdninger foretager Indkøb af saadanne Papirer, og da Finansministeriet i sit Svar ikke synes at have haft Opmærksomheden henvendt paa dette Forhold, samt da saadanne Dispositioner i væsentlig Grad synes at medføre overflødig Administration, har man foranlediget Spørgsmaalet forhandlet i Statsregnskabsraadet.

Man er bekendt med, at dette nu paa den givne Anledning over for Finansministeriet har rejst et almindeligt Spørgsmaal om Statsinstitutioners Køb og Salg i det frie Marked af Statsobligationer og andre af Staten udstedte Værdipapirer.

7. Kongeriget Danmarks Fiskeribanks Regnskab for 1945—46.

Overskuddet, der henlægges til Reservefonden, var i 1945—46 117 523 Kr. 20 Øre mod et Underskud paa 19 013 Kr. 97 Øre i 1944—45; det bemærkes herved, at